No. 87. DINGSDAG 21 JULIJ. 1857.

VIER EN DERTIGSTE JAARGANG.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs is per *drie maanden* te Assen *f* 2,30, buiten Assen franco per post *f* 2,45. — De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regel *f* 1,00 en voor elken regel meer 15 cent, behalve 35 cent zegelregt.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

20 Julij.

Het groote nieuws is thans te zoeken, te vinden en te wachten op verre markten, en wel in Britsch-Indie en in China, en gerustelijk kan men zeggen, dat de oproeren te Delhi en te Canton *wereldgebeurtenissen* zijn. Gaan wij voor een oogenblik de eerste gevolgen na, door die feiten in 't leven geroepen.

De gebeurtenissen te Canton en Hongkong hebben Engeland's trots gekrenkt, en het *moet* voldoening eischen. Zijne eer is er mee gemoeid en zijn gezag voor de toekomst wint door de wraak of wordt *vernietigd*. Een Chinees is evenals een bewoner van Indie volmaakt onderdanig of hij is voor den vreemde *niets*. De onderkoning *Yeh* aldaar, die Engelands gezag met voeten trad, moet exemplaarlijk gekastijd worden of Engeland moet tot eene meer ondergeschikte rol in China afdalen.

Dat begrijpt het, en daarom stevende eene ontzettende magt naar de kusten van Canton. Aan boord van die oorlogskielen, met duizende soldaten bemand, bevindt zich ook een bode des vredes. Hij zal eerst onder bepaalde voorwaarden, den olijftak des vredes aanbieden, en wordt die afgewezen, dan zal hij door 't kanon spreken, en zich, is 't mogelijk, op die wijze zelfs te Peking laten hooren.

Gewigtige onderneming! en John Bull, die rekent, berekent en overrekent, dacht het niet overbodig om nog anderen naar China te lokken, die des noods ook de handen konden slaan aan *Yeh*, den „barbaren-vreter," zoo als hij zich zelven gaarne noemt.

Hij fluisterde Frankrijk en Amerika in 't oor: „al lang hadden wij, de een zoo wel als de ander, het verleidelijke plan om de havens van China voor onzen handel te openen, wel nu, het oogenblik is gunstig. Ik *moet* welligt China kastijden, en zal deze gelegenheid hoogstwaarschijnlijk, althans ik hoop het, kunnen aangrijpen om meer te doen. Gaat mee en helpt mij en eet ook van de vruchten, die wij in dit Kanaän zullen vinden. Hoe groot ook het voordeel moge zijn, dat wij er behalen, en hoewel dat wel het meest aan mij verschuldigd zal zijn, wij zullen gelijk opdeelen en genieten!"

Broeder Jonathan, die ook Bartjes cijferkunst kent, en, bij zijne gewone levendigheid van aard, eene eigenschap der jeugd, soms zeer prozaisch kan zijn, luisterde oplettend, maar dacht: „Engeland kan overwinnen, en dan was het ongetwijfeld goed, dat wij een handje hadden geholpen — Engeland kan worden afgeslagen, en dan was het gewisselijk beter, dat wij buiten het spel waren gebleven, — welnu, laat ons meegaan als toeschouwers, als kwasi-vredemakers, en dan handelen naar omstandigheden. Is de kans voor Engeland goed, dan geholpen — is zij gevaarlijk, dan op distantie gebleven."

John Bull hield zich te vreden met Jonathan's antwoord. Hij was toch gerust, dat er hulp zou zijn in den uitersten nood. Maar hij klopte nog aan eene andere deur, en wel aan die van het kabinet der Tuilerien te Parijs. Daar woont de gewapende man des vredes, die, onder de leus: „het keizerrijk is de vrede!" den Malakofftoren bestormde en Sebastopol verwoestte, en daar kon hij rekenen op een toegenegen gehoor, als ten minste de R.-Catholijke geestelijkheid om raad werd gevraagd. De moord, aan zoovele zendelingen gepleegd, eischt, dat een *Napoleon* daar eens zijne geduchten sabel laat zien.

Napoleon III luisterde wel oplettend naar de beloften van John Bull, maar heel belust toonde hij zich niet op dat Chineesche uitstapje. Intusschen, vrienden moeten vooral in nood toonen, dat zij elkander meenen — en ook de Fransche vloot zou Engeland's eischen kracht bijzetten.

Nu werd het een halve kruistogt. Sardinie was met het Westen in de Krim geweest — het wilde ook met zijne geällieerden in China zijn, en zelfs Spanjes Koningin, die nergens meesteresse is, zelfs niet te Madrid, riep: „ik geef ook een oorlogschip tegen dat Chineesch gebroed!"

Zoo maakt men zich allerwege gereed tot kastijding van Zijne brutale Hoogheid *Yeh*, en dat deze wel eens onrustig droomde van de „roode barbaren", die in aantogt waren, mag men gerustelijk gelooven.

Vanwaar toch zou hij bijstand erlangen, tegen zulk eene magt, als er op hem afkwam?

Hij wist het niet, en toch kreeg hij zoo geen daadwerkelijke hulp, dan toch eene voor hem gansch niet verwerpelijke afleiding van het gevaar, dat hem dreigde.

Gij begrijpt zeker wat wij beduiden, waarde lezers: het *oproer*, de *moord* te Delhi.

Dat kon hij niet droomen, maar zoo gaat het dikwijls. Wat men het minst verwacht, zoowel voor en tegen onze wenschen, geschiedt wel eens ten onzen genoege of tot onze schade.

John Bull, ijverig bezig in zijne toerustingen tegen China, werd alzoo verpligt, om eensklaps al zijne strijdkracht naar Britsch-Indie te zenden, en de Engelsche bevelhebber in die oorden, Lord *Canning*, gebood zelfs, eigener autoriteit, dat een gedeelte der Chinesche expeditie, op reis naar Canton, onmiddelijk naar Britsch-Indie zou stevenen, terwijl in Engeland zelf met den meesten spoed alles wordt voorbereid en gedaan, om in weinige weken *twintig à dertig duizend* man troepen op het oorlogstooneel in Indie te verplaatsen.

Naauwelijks was de mare van den moord te Delhi vernomen en had John Bull berekend, welke gevolgen dat gruwelijk feit zou kunnen hebben, of hij stond weder voor het kasteel van Plombières, om den Keizer te spreken.

Al weder over China?

Men zegt het, doch voegt er bij, dat hij tevens mompelde: „ga meê naar Indie. Trouwe geallieerden moeten overal te zamen worden gezien. Wees met mij; twee zielen gloeide aaneen gesmeed — in lief en leed!" en er zijn, die voorspellen: „weldra zal men in Hindostan de Fransche vlag zien wapperen naast de Engelsche!"

Wij zijn hier, als gewoonlijk, niet haastig in 't gelooven. Frankrijk zal eerst wel eens berekenen tot welken prijs de roem, daar welligt te behalen, moet worden gekocht.

Genoeg, en wij verlaten zoowel China als Indie — er is veel belangrijks op til, en als men ginds, onder de te stellen voorwaarden, de banden des vredes niet wil aannemen, zal er een strijd worden gestreden, die schatten kost en veel bloeds.

Te Constantinopel wil men, volgens de jongste berigten, nog altijd niets hooren, dan van de besnijdenis van de zonen des Sultans. Als de gezanten van Frankrijk, Engeland, Oostenrijk en Rusland, b.v. over de Donau-Vorstendommen spreken, ontvangen zij altijd een verkeerd antwoord. Zoo vol zit het hoofd der Turksche notabiliteiten van allerlei feestelijke gekheid. Maar 't is ook hetzelfde. Wat Europa wil, gebeurt, met of tegen den zin van Turkije.

En toch is er iets, dat de Sultan bezig houdt, namelijk: „*de kunst om geld te krijgen.*" Hij biedt 6 pct. en als onderpand al de bekende en onbekende mijnen in het Rijk der „halve maan." Volgens de laatste berigten, zou er alle uitzigt bestaan, dat hij geholpen werd.

Het Engelsche Parlement is drok bezig met Indie. De leden vragen veel en ontvangen dikwijls geen of een weinig beteekenend antwoord.

Geheimhouding is ook de beste bondgenoot in oorlogszaken en in Indie weet men ook heden niet wat gisteren te Londen werd gesproken, maar men vraagt soms meer dan de Regering weet, en dat is lastig.

De liberale partij in Engeland, die de deuren van het Parlement ook wil openen voor de Israëlieten, is nu op het denkbeeld gekomen, dat het formulier van den Parlements-eed kan gesteld worden door de beide Huizen zelve en dus het eene dienaangaande onafhankelijk is van het andere. Lord *Russell* zal alzoo de vraag in het Lagerhuis opwerpen: „wordt er eene *wet* vereischt tot wijziging van den eed?"

Luidt het antwoord der meerderheid neen, dan is *Rothschild* binnen, maar of de verstandhouding tusschen het Lager- en het Hoogerhuis daardoor ten nutte des Lands zal verbeteren, wordt sterk betwijfeld.

De Graaf van Syracuse, die te Parijs vredes-onderhandelaar zou zijn tusschen het Westen en Napels, is weder vertrokken. Met of zonder succes? Dat is onbekend, maar men zegt, dat de Keizer hem zelfs niet wilde *hooren*. Is dit waar, dan zou er verder niets hebben kunnen gebeuren, dat hem minder hoop gaf op een goed effect zijner zending.

Het groote nieuws van den dag in Frankrijk was: de dood van *Béranger*, den volksdichter, die niet altijd even kiesch was, als hij de lier hanteerde. De man was ook eens een niets beteekenend lid der constituërende vergadering, maar had verstand genoeg om te begrijpen, dat daar zijne plaats niet was. De Keizer bewees den poëet in zijne laatste levensdagen veel eer, gewis niet tot genoegen van de geestelijkheid, maar de warme hulde aan *Napoleon I* in zoo menig volkslied dien krijgsheld gebragt, bragt hem bij den Neef in hooge achting. Het volk wilde het lijk van den beroemden en geliefden volks-zanger ten grave brengen, en er waren, die dan voor ontboezemingen vreesden, die welligt onaangenaam voor het Keizerlijk Bewind konden zijn. Daarom belastte de Regering zelve zich met de laatste eerbewijzingen, en gaf daarvan aan het publiek kennis.

Alles is dan ook in de beste orde afgeloopen. Meer dan 20,000 menschen vormden den lijkstoet. De Keizer liet zich bij de plegtigheid door een adjudant vertegenwoordigen en eene sterke militaire wacht hield gepast toezigt.

Italie is weer rustig, namelijk voor 't oog. Maar in 't geheim wordt er veel kwaads gebrouwd.

Spanje levert weder een vreemd verschijnsel. De Cortes keuren zoo veel en zoo haastig goed wat het Ministerie voorstelt, dat de kabinets-president tegen die parlementaire harddraverij protesteerde. Hij deed dit echter niet geheel van harte, maar met geldige redenen. „Gij brengt zoo doende, zeide hij, het parlementaire regerings-systeem in minachting!" Dat zou hem nu wel niet zoo erg hinderen, maar als hij niet door de kracht van dat systeem wordt gesteund, is hij verloren. Dan wordt de geestelijkheid meesteresse, en die is niet de liefhebbende vriendin van *Narvaez!*

De wet op de drukpers, op het onderwijs en die tot wijziging der constitutie zijn echter in een draf aangenomen. 't Is warm en de volksvertegenwoordigers verlangen naar huis of naar eene badplaats.

Zooals bekend is, vereenigde zich de Spaansche Senaat onlangs met eene voordragt der Regering, om de zamenstelling van dat ligchaam minder afhankelijk van de Kroon en de wisselende ministerien te maken door de invoering van het erfelijk pairschap en majoraten. Thans is deze voordragt ook door de Cortes aangenomen, in weerwil van de pogingen van sommige leden, om ze voorloopig buiten behandeling te houden, om alzoo den tijd van het uiteengaan der Kamer te vervroegen. Maarschalk *Narvaez* was het vooral, die deze poging scherp laakte, daar zij noodwendig een' slechten dunk van het vertegenwoordigende staatsstelsel moet geven bij het publiek. Hij merkte daarenboven ook op, dat het constitutionele stelsel reeds te veel tegenstanders in Spanje ontmoette en dat het ministerie al zijne krachten moest inspannen, om het in en buiten de Cortes met woorden en daden te verdedigen.

De Senaat vereenigde zich dezer dagen met een wetsontwerp tot vaststelling der grondslagen voor de regeling van het openbaar onderwijs, 't welk reeds door de Kamer aangenomen is.

Sommige leden, welke het onderwijs tot een monopolie der kerk en monniken-orde wilden maken, bestreden het, doch dit denkbeeld werd door den Senaat, even als door de Kamer, verworpen.

De Keizer van Rusland, die zich over het algemeen met Rome zeer weinig bemoeit, bewees dezer dagen, dat hij die Staat niet geheel uit het oog verliest. Kardinaal *Antonnelli*, de invloedrijke man, van wien men zegt, dat hij Rome naast den Paus bestuurt, ontving van den Czaar de Andreas-orde, begeleid door een brief van den volgenden inhoud:

„Uwe ijverige pogingen, om de vriendschapsbetrekkingen tusschen Ons en den Paus te bevestigen en uwe voortdurende medewerking tot bevordering der goede verstandhouding der beide regeringen, omtrent kwestien, bij welke Onze R. C. onderdanen belang hebben, geven u regt op Onze erkentelijkheid en hooge achting. Ten bewijze dier gevoelens hebben Wij u benoemd tot ridder van de orde van den heiligen Apostel Andreas, waarvan de onderscheidingsteekenen hiernevens gaan, terwijl Wij u toegenegen blijven."

In Egypte houdt de groote Raad zich met een allerbelangrijkst werk bezig, namelijk met de geheele omverwerping van het cultuur-stelsel, zoo als het tot nu toe bestond.

Al de landerijen behooren, zooals algemeen bekend is, volgens de Mahomedaansche wet aan het Hoofd van den Staat, die er het gebruik van verleent tegen eenige opbrengst, en thans betreft het de kwestie, om de burgers in het wettig bezit der gronden te stellen en dat bezit op hunne nakomelingen te doen overgaan.

Slaagt de onder-Koning er in, dat ontwerp ten uitvoer te brengen, dan heeft hij zekerlijk het regt, om eene eerste plaats te bekleeden onder de hedendaagsche hervormers. Ongelukkiglijk ontmoet hij een onbegrijpelijken tegenstand, en juist van de zijde van hen, die hij wil vrijmaken. Het zijn de boeren, die het land bearbeiden, voor wie deze hervormingsmaatregel genomen wordt.

Daarenboven, verondersteld dat hij die zwarigheid overwonnen heeft, dan blijft de vraag: mag de onder-Koning zonder verlof van den Sultan zulk een gewigtig besluit afkondigen?

Alexandrie zal de eerste stad van het Oosten worden, en bestemd, om de voordeelen der ontdekkingen van de Europesche beschaving te genieten.

Eene maatschappij van Nizza zal het met gaz verlichten, en reeds zijn de voorbereidende maatregelen daartoe genomen, en zoo zal weldra niet alleen Alexandrie, maar geheel Egypte een Staat worden, op een Europeeschen voet geschoeid.

21 Julij.

De Koning van Pruissen is, genoegzaam hersteld, weder te Sanssouci aangekomen, en verwacht daar de „vrunden" uit Rusland.

Mazzini is werkelijk, naar men meldt, in Genua geweest, en van daar op een Amerikaansch schip ontvlugt, in het kleed van een priester en van goede passen voorzien. De jongste opstand heeft aan *Mazzini* en de zijnen een half millioen gekost, waarbij een groot gedeelte van het vermogen van dezen volksleider is ingesmolten. Heeft hij dus zijn bloed nog niet opgeofferd voor de zaak van Italie, zijn goed heeft hij het althans gedaan. Men zegt, dat *Mazzini*, door den ongelukkigen afloop van alle zijne pogingen, en vooral van de laatste, moedeloos is geworden, alle zijne staatkundige bemoeijingen wil laten varen en stil gaan leven, om zijne gedenkschriften voor de pers gereed te maken; anderen zeggen, dat dit gerucht weder een der vele verzinsels is, waarmede hij de policie in slaap tracht te wiegen of op een dwaalspoor te brengen. Het is ook moeijelijk aan te nemen, dat het gemoed van *Mazzini*, waarin zulk een vulkaan van haat tegen de onderdrukkers van zijn vaderland gloeit, zich in werkeloosheid zou kunnen schikken.

J.l. vrijdag heeft *John Russell* in het Engelsche Lagerhuis een voorstel gedaan om hem verlof te verleenen tot het indienen van een wetsontwerp, strekkende om de Israëlieten als parlementsleden toe te laten. Na een zeer levendige discussie en herhaalde stemmingen, werd de motie des morgens ten 4½ ure door den voorsteller voorloopig ingetrokken, om ze dingsdag te herhalen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

STATEN-GENERAAL.

Tweede Kamer.

Zitting van 16 *Julij.* De heer *Thorbecke* heeft kennis gegeven, door terugkeerende ongesteldheid verhinderd te zijn, de zitting bij te wonen.

Aan de orde van den dag is de voortzetting der beraadslagingen over het ontwerp van wet tot regeling van het Lager Onderwijs.

De heer *Elout van Soeterwoude* stelt alsnog een nieuw artikel voor, achter art. 36, ten einde waarborgen te geven tegen mogelijke belemmeringen, waaraan de praktijk niet vreemd is. Het artikel, dat hij voorstelt, luidt aldus: Omtrent de afgifte van het bewijs, vermeld in litt. *c* van art. 36, wordt uiterlijk binnen vier weken, te rekenen van den dag waarop de aanvrage daartoe geschied is, door Burg. en Weth. beslist. Van die beslissing, of wanneer binnen dien termijn de beslissing aan de belanghebbenden niet is kenbaar gemaakt, wordt beroep toegelaten op Ged. Staten. Na afwijzing van Gedep. Staten, of indien binnen den tijd van zes weken hunne beschikking aan de belanghebbenden niet is kenbaar gemaakt, kan bij Ons in beroep worden gekomen."

De heer *van Hoëvell* ondersteunt dit amendement.

De Minister van Binnenl. Zaken zegt, dat de regering reeds meermalen gezegd heeft, dat zij niets liever wenscht dan eene volledige toepassing der Grondwet. Even als gisteren, verklaart hij dus, dat, als de Kamer de bepaling noodzakelijk acht, de Regering er in zal berusten.

Het nieuw art. van den heer *Elout* wordt daarop aangenomen met 55 tegen 5 stemmen.

Art. 37, bepalende, dat Gedep. Staten de onderwijzers onbevoegd kunnen verklaren tot het geven van onderwijs, wanneer zij aansporen tot ongehoorzaamheid aan 's lands wetten, enz., wordt zonder beraadslaging aangenomen.

Bij de algemeene beraadslaging over den 4den titel, *van de akten van bekwaamheid tot het geven van onderwijs*, heeft de heer *Luyben* de aandacht gevestigd op de bepaling der Grondwet, volgens welke het geven van onderwijs vrij is, behoudens het onderzoek naar de bekwaamheid van den onderwijzer. Hij brengt met deze grondwettige bepaling in verband hetgeen in art. 1 der onderhavige wet voorkomt omtrent de vakken, waaruit het lager onderwijs bestaan zal, en hij meende, dat er vele bezwaren ontstaan zouden, vooral ten platten lande, indien de onderwijzers blijken van bekwaamheid in *al* die vakken moesten geven.

De heer *Meylink* heeft deze bedenking beaamd, en inlichtingen verlangd omtrent de akten van bekwaamheid, die van onderwijzers in bijzondere vakken gevorderd zullen worden.

Nadat ook de heeren *van Wintershoven*, *Bosscha*, *van Nispen* en *Sloet* bedenkingen ontwikkeld hadden, heeft de Minister van Binnenl. Zaken het woord gevoerd, en o. a. doen opmerken, dat het de zin van art. 194 der Grondwet niet kan zijn, ieder vrij te laten om, als hij maar in een of ander vak bekwaam is, eene school voor elk zoodanig vak op te rigten; maar dat het de bedoeling is, de vrijheid van onderwijs te geven aan hen, die bekwaam toonen te zijn om aan het hoofd eener school te staan. Nu is het de taak van den wetgever, om de *mate* der bekwaamheid, die de onderwijzer moet bezitten, te bepalen, en zijns inziens behoort men de grenzen daarvan niet eng te stellen. Voor hen, die niet verlangen het uitgebreide onderwijs te geven, staat de gelegenheid open, om als huisonderwijzers een examen af te leggen, en dit geeft, volgens art. 49 dezer wet, de bevoegdheid om in eenig bijzonder vak onderwijs te geven. Wat de bewaarscholen betreft, deze zullen bij eene bijzondere wet geregeld worden.

Nadat de Minister nog inlichtingen gegeven had op door den heer *Meijlink* gedane vragen, betreffende dit onderwerp, zijn artt. 38—44 achtervolgens goedgekeurd. Art. 45 en 46 zijn, met eenige wijziging der redactie, aangenomen. Art. 47 en 48 zijn insgelijks aangenomen.

Op art. 49 hebben de heeren *van Nispen* en *Bosscha* amendementen voorgedragen.

Zitting van 17 *Julij.* Heden is aan de orde de voortzetting der beraadslagingen over art. 49 en de daarop voorgestelde amendementen van het ontwerp van wet tot regeling van het lager onderwijs.

Verschillende leden deelen nog hunne denkbeelden over de beide amendementen mede.

De Minister zegt daarop, dat de regering onmogelijk het amendement van den heer *van Nispen* kan ondersteunen, dewijl de slotsom daarvan zou zijn, dat de hoofdonderwijzers geheel uit de rij van het bijzonder onderwijs zouden vervallen, want welk voordeel zou er gelegen zijn in het examen als hoofdonderwijzer, wanneer men met dat van hulponderwijzer hetzelfde doel kon bereiken, namelijk om aan het hoofd eener school te staan. Wat het amendement van den heer *Bosscha* aangaat, dit heeft hem aanvankelijk toegelagchen, maar later minder; de bedoeling van al. 3 van art. 49 is de uitzondering uit te strekken tot de vakken onder *k—p* in art. 1 genoemd; het amendement van den heer *Bosscha* wil dit uitstrekken tot alle vakken. Hij meent dus, dat het amendement te veel afbreuk zal doen aan het stelsel van hulponderwijzers, als de huisonderwijzers in alle vakken op de school zullen kunnen doceren. Maar hij heeft zich afgevraagd of er niet eenige uitbreiding aan die vakken te geven ware en hij meent ja, en hij stelt mitsdien voor, om de huisonderwijzers, die als schrijf-, reken- en zangmeesters geëxamineerd zijn, in de gelegenheid te stellen in de scholen onderwijs in die vakken te geven, en dus om in al. 1 ook op te noemen litt. *b*, *c* en *i—p* van art. 1, in de plaats van enkel *k—p*. Ook al. 3 behoeft eene wijziging ten gevolge der aanneming van art. 20, waarom de Minister voorstelt het art. te doen luiden als volgt:

„De akten van bekwaamheid gelden voor het geheele Rijk. Die voor het schoolonderwijs ook voor het huisonderwijs. Die voor het huis-onderwijs geven tevens de bevoegdheid, om in eene school onderrigt te geven in een of eenige der vakken, vermeld onder *b*, *c* en *i—p* van art. 1.

„De akten van bekwaamheid als hoofd-onderwijzer en als hoofd-onderwijzeres geven ook het regt, om als hulp-onderwijzer en als hulp-onderwijzeres werkzaam te zijn.

„Behalve in de gevallen, voorzien bij art. 20, kan de akte van hulp-onderwijzer, onder de voorwaarden door ons te bepalen, regt geven, om aan het hoofd eener openbare school te staan."

De heer *Bosscha* trekt, ten gevolge der verandering door de regering in het artikel gebragt, zijn amendement in.

Na nog eenige verdere discussie, wordt het amendement van den heer *van Nispen* verworpen met 43 tegen 19 stemmen, waarna het artikel, zooals het door de regering is gewijzigd, wordt aangenomen.

Daarna hebben de algemeene beraadslagingen plaats gehad over titel V, „van het toezigt op het onderwijs," en hebben de heer *Mackay* en de Min. van Binnenl. Zaken het woord gevoerd over dat toezigt, voor zooveel het betrekking heeft op het bijzonder onderwijs. Volgens den Minister heeft de grondwetgever in dit opzigt geen verschil gemaakt tusschen het bijzondere en het openbare onderwijs. Daarna is de algemeene beraadslaging gesloten en zijn de art. 50 en 51 goedgekeurd zonder discussie.

Op art. 52, luidende:

„In gemeenten, beneden de 3000 zielen, zijn de werkzaamheden der plaatselijke school-commissie opgedragen aan burgemeester en wethouders.

„In de overige gemeenten worden die commissiën door den gemeenteraad benoemd.

„Het lidmaatschap dezer commissiën is vereenigbaar met dat van den raad."

heeft de heer *Blaupot ten Cate* eene wijziging voorgesteld, strekkende om de 1e en 2e alinea te doen vervangen door de woorden:

„De leden der plaatselijke schoolcommissien worden benoemd door den gemeenteraad. In gemeenten beneden de 3000 zielen behoort de burgemeester tot die commissie."

Welk amendement, nadat daarover door den voorsteller en den heer *van Heiden Reinestein*, alsmede door den Minister van Binnenlandsche Zaken het woord gevoerd was, met 33 tegen 29 stemmen *verworpen* werd, waarna het art. onveranderd werd goedgekeurd.

De art. 53 tot 61 en 63 tot 65, alle behoorende tot den V. titel, werden onveranderd goedgekeurd.

In art. 62, bepalende, dat de plaatselijke schoolcommissien ten minste vier malen 's jaars de scholen bezoeken, heeft de Minister van Binnenlandsche Zaken op de deswege gemaakte aanmerking van den heer *Gevers Deynoot*, het woord *vier* veranderd in *twee*, waarna ook dit artikel werd *goedgekeurd*.

Zitting van 18 *Julij.* Heden waren aan de orde de algemeene beraadslagingen over Titel VI (overgangsbepalingen) van het wets-ontwerp nopens het Lager Onderwijs.

De Minister van Binnenlandsche Zaken stelt voor, om alinea 2 van art. 66 aldus te lezen: „Na dat tijdstip worden de vóór hetzelve verkregen acten van algemeene toelating van den 1. en 2. rang beschouwd, gelijke regten te hebben als de acten van bekwaamheid als hoofdonderwijzer; die van den 3. rang gelijke regten als de acten van bekwaamheid als hulponderwijzer; die van schoolhouderes gelijke regten als de acten van bekwaamheid als hoofdonderwijzeres, doch alleen binnen de provincie of de gemeente, waarin de akten zijn afgegeven."

De heer *Hoynck* stelt voor, om achter art. 66 twee nieuwe alinea's op te nemen, van den volgenden inhoud:

„De hoofdonderwijzers der, bij het in werking treden dezer wet, bestaande bijzondere scholen der 2. klasse, welke minstens den 2. rang bezitten, kunnen, indien die scholen door de gemeente-besturen als openbare lagere scholen worden overgenomen, bij die inrigtingen als hoofdonderwijzers worden aangesteld.

„De bepalingen van art. 21 omtrent de voordragt en het vergelijkend examen zijn daarop niet toepasselijk."

Dit amendement wordt aangenomen met 47 tegen 14 stemmen.

Art. 66 wordt daarna, zooals het door de verandering der regering en het nu aangenomen amendement is gewijzigd, zonder stemming *aangenomen*.

Op art. 67 worden zoovele amendementen en sub-amendementen voorgesteld, dat de vergadering niet meer op de hoogte der discussie is, waarna driemaal eene motie wordt gedaan, om de discussie te verdagen, waartoe eindelijk wordt besloten.

Thans worden de volgende wets-ontwerpen met algemeene stemmen aangenomen: 1. Tot regeling der verstrekkingen voor het departement van Marine, over 1857. — 2. Tot verhooging van hoofdstuk IV der Staatsbegrooting voor 1856 (arbeid der gevangenen). — 3. Tot verhooging van hoofdstuk V der Staatsbegrooting voor 1856 (Maatschappij van Weldadigheid).

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 18 dezer zijn ingekomen drie wetsontwerpen tot *afschaffing der slavernij*, en wel:

1o. een wetsontwerp betrekkelijk dat onderwerp in Suriname;

2o. een wetsontwerp voor de eilanden Curacao, Bonaire, Aruba, St. Eustatius en Saba;

3o. een wetsontwerp voor het Nederlandsch gedeelte van het eiland St. Martin.

— De *Morning-Post* berigt thans ook, dat de Prins van Oranje waarschijnlijk met het hof van Engeland zal verbonden worden. De oudste dochter der Britsche Koningin wordt Koningin van Pruissen, de tweede dochter welligt Koningin der Nederlanden; er komt alzoo een naauwe band tusschen die drie protestantsche staten.

— De komeet in het sterrebeeld Perseus, welke den 23 Junij door den heer *Dieu* en den 22sten door den Heer *Klinkerfues* te Berlijn is ontdekt, bezit nog steeds een geringen glans, is moeijelijk te herkennen en alleen door een goeden kijker waar te nemen. Zij heeft stellig niets gemeens met de gevreesde komeet van *Karel V.* waarvan zij zeer in inclinatie verschilt.

— Men schrijft uit Londen van 18 Julij: De Koningin der Nederlanden bezocht gisteren de Guild hall; H. M. werd aldaar ontvangen door den lord-mayor en de aldermen der City. Daarna bezocht H. M. de bank, alwaar eene deputatie der direkteuren aanwezig was, en der vorstin omtrent die inrigting in de bijzonderheden inlichtte. Vandaar begaf H. M. zich naar de Beurs, en vervolgens naar den Tower. Daar geleide de burggraaf Combermere met zijnen staf haar door het kasteel, waarna H. M. in de woning van den burggraaf en burggravin Combermere aan een déjeuner deel nam. Verder bezocht de koningin de drukkerij van den *Times*, en begaf zich vervolgens naar het huis der Lords, waar H. M. door sir Charles Barry werd begeleid, en eenigen tijd de debatten van het Huis bijwoonde. Van daar keerde de koningin naar Claridge-hôtel terug. Ten 9 ure des avonds begaf H. M. zich met haar gevolg naar het Huis der Gemeenten en hoorde naar de beraadslagingen meer dan een uur. Heden zal H. M. de Westminster abdij en het Glazen paleis bezoeken, en in den avond de voorstelling in de koninklijke italiaansche opera bijwonen.

— Men berigt, dat behalve de minister *v. Rappard*, ook de heer *Forstner* zijne portefeuille van oorlog wenscht neder te leggen. Men zou reeds moeite doen, om voor de beide portefeuilles van binnenland en oorlog nieuwe ministers te vinden.

Steenwijkerwold, 17 Julij. Gisteren avond ten half acht ure zag de zoon van den in de boerschap Kallencote wonenden landbouwer *Jan Pies* eenig licht in het achterhuis flikkeren. De oorzaak daarvan opsporende, ontdekte hij tot zijnen niet geringen schrik, dat er door een onverlaat een nieuwe aarden test met een kool vuur, waarop eenig hooi was gelegd, onder het rieten dak was geplaatst en zich de brand reeds aan het dak had medegedeeld, welke brand echter door hem dadelijk werd gebluscht. Toen echter zijne dochter toevallig eenigen tijd daarna buitenshuis ging, ontdekte zij, dat het stroo in den paardenstal insgelijks vuur had gevat, ten gevolge van eene brandende plag of zodde, die men door de holligheid van een eenigzins afgeweken plank daarin had gebragt.

Eindhoven, 16 Julij. Gisteren morgen omstreeks 10 ure ontwaarde men brand in de naburige gemeente Leende, bijna op hetzelfde oogenblik stonden verschillende huizen in volle vlam; elf huizen met stallingen, schuren en toebehooren, benevens een groot gedeelte der inboedels zijn door de vlammen vernield; een korenakker, gelegen tusschen de brandende en andere huizen, had reeds vuur gevat; door krachtdadige hulp en het haastig afmaaijen van het koren, mogt het gelukken dit vuur meester te worden; zonder dat had het er met de belendende huizen rampzalig uitgezien. De ware oorzaak van de ramp is niet met zekerheid bekend; men gist echter dat de brand in een stalletje van een der verbrande huizen zou zijn ontstaan; zoo men verneemt is alles tegen brandschade verzekerd.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Dezer dagen heeft te Parijs eene crinoline buitengewone opschudding veroorzaakt op den *Boulevard des Italiens*.

DE VERTELLER ENZ.

Iets over den heer Hume.

De heer Hume, bekend magnetiseur, is volgens den *Courrier de Paris* van zijne reis naar Amerika teruggekeerd en verkeert, zoo als verhaald wordt, in een tijdvak van ontspanning. Niets is echter minder waar. Hij heeft zijnen invloed op de onzigtbare bewoners der andere wereld verloren, ten gevolge van eene soiree bij een Poolschen prins, waar inderdaad wondervolle gebeurtenissen zijn voorgevallen.

Op zeker oogenblik verkeerden al de gasten in een toestand van angstige spanning, aller harten klopten sneller en eene plegtige stilte heerschte in de zaal. Hume stond regt op, met ten hemel geslagen oogen en uitgestrekte armen. Men zou gezegd hebben, dat hij niet meer behoorde tot de aarde, maar, even als de H. Cupertinus, zich tot in de wolken verheffen zou. Eensklaps houdt het licht der voortdurend brandende lampen en bougies op. De duisternis in de zaal wordt gebroken door de schitterende punten der vlammen, even als de sterren den donkeren nevel van den nacht verhelderen, zonder dien te kunnen verlichten. De omstanders kunnen elkander niet meer zien. Hun plegtige vrees wordt grooter en grooter. Daar wordt men eene lichtende hand gewaar, eene soort van phosphorische gas verspreidende. De hand rigt zich naar eene bloemvaas met rozen gevuld, plukt er eene van en biedt ze aan de gravin K. aan en drie anderen, die ze aan drie andere dames aanbiedt.

Vervolgens nadert de hand de geopende piano en improviseert eene hemelsche melodie, die door hare teedere en geheime klanken aan die van Chopinus doet denken. Deze vreemde doch liefelijke muziek, die de toehoorders gedurende een uur in extase houdt, schijnt meer met het hart dan door de ooren vernomen te worden. Het geheimvolle zoete gevoel, daardoor ondervonden, kan niet omschreven worden. De muziek eindigt, de hand verdwijnt, de lichten beginnen weder een zwak, glinsterend licht te verspreiden. Het is als of men uit een droom ontwaakt, om andere wonderen te aanschouwen. Een Russische prins, Constantin B., bemerkt den stemsleutel, liggende op de piano: „Ik wil, zegt hij, dat deze sleutel bij mij kome," en op hetzelfde oogenblik verlaat de sleutel de piano en valt in de hand van den prins B., die in zwijm valt over de inspanning, die hem deze wondervolle proeve gekost had. Een ander der omstanders noemt den naam eener zuster, die hij innig lief had; hij voelt als een togt langs het voorhoofd; verneemt aan zijne ooren eene stem, die hij herkent en die hem spreekt van geheimen, hem alleen bekend, ook deze valt in zwijm. Hume heeft nimmer grooter kracht bezeten. Den volgenden dag had hij ze geheel verloren, maar ongetwijfeld zal ze binnen korten tijd terugkeeren.

De heer Hume draagt aan zijne horologie-ketting een ornament van groote waarde, hem door Keizer Napoleon ten geschenke gegeven. Het bestaat uit een klein medaillon, bevattende aan de eene zijde het portret des Keizers, aan de andere zijde dat der Keizerin, beide gephotografieerd door Olijmpe Aguado.

In de 19e eeuw!!

Een israeliet, voerman van beroep, reed voor eenige

De kleine dame, die in dit monsterkleed verborgen was, werd door de spotternijen der andere wandelaars zoo ontsteld, dat zij haastig in een kapperswinkel eene schuilplaats zocht. Maar de menigte school daarop voor dien winkel bijeen en eenige spotvogels beweerden luide, dat onder de kollossale crinoline agenten van *Mazzini* verscholen waren. Twee stads-sergeanten moesten zich in deze zaak mengen, lieten een wagen voorkomen, en der dame gelukte het door de menigte heen te dringen en in het rijtuig te komen, waarbij zij echter nog menigen schimpscheut moest hooren.

— De ter aardebestelling van *Béranger* is de groote gebeurtenis van den dag. Om alle manifestatiën voor te komen en te onderdrukken was langs den geheelen weg dien de stoet moest volgen, eene sterke krijgsmagt geschaard. De rust werd dan ook geen oogenblik gestoord en geen enkele arrestatie heeft plaat gehad. Allerwege deden zich bij het naderen van den stoet de kreeten *Leve* (?) *Béranger! Eere Béranger!* hooren. Eene deputatie van het Instituut maakte een gedeelte van den optogt uit. De gen. *de Cotte*, aide-de-camp van den Keizer, volgde in een rijtuig van het hof. Het lijk is voorloopig in het graf van den heer *Manuël* geplaatst.

De geestelijkheid is, zegt men. zeer verbitterd over de manifestatie der regering ten opzigte van den bard, die een zoo groot vijand der jezuiten en, zegt zij, zoo ongodistisch was. Wat dit laatste punt betreft, deelt de *Pays* mede, dat hij, op zijn verlangen, de vertroostingen der godsdienst ontvangen had. — Van wege de keizerin, die des avonds den schouwburg der Porte St. Martin zou bezoeken, is dáar medegedeeld, dat H. M. daarvan had afgezien, toen zij het sterfgeval vernam. De keizerin heeft, gelijk men weet, veel deelneming in het lijden van den grooten volksdichter betoond. Een enkel woord over het leven van dezen komt welligt niet ten onpas.

Hij zag den 7 Aug. 1780 te Parijs het licht. Men beweert, dat hij van adelijke afkomst was. Onderwijs genoot hij weinig, toen hij onder het toezigt zijner tante, eene kasteleines, geplaatst was. Hij leerde grieksch noch latijn, maar werd zeer bedreven in de theorie der regten van den mensch en aanhanger der republikeinsche ideeën, toen aan de orde van den dag. Een drukker, bij wien hij als leerling geplaatst was, ontdekte zijn talent en hielp hem het aankweeken. Hij hield zich met alle genres der poëzie bezig, tot hij eindelijk bleef stilstaan bij dat, hetwelk hem onsterflijk maakte. — Door de armoede tot het uiterste gebragt, zond hij op zekeren dag al zijne stukken aan *Lucien Bonaparte*, met een brief, waarin hij zich over de onregtvaardigheid van het lot beklaagde. Hierdoor verkreeg hij de jaarwedde van het Instituut. — Door zijne opvoeding de natuurlijke vijand van de legitieme dynastie, bragt hij door zijne zorgen meer bij dan eenig ander tot den val der restauratie; wegens beleediging der regering tot gevangenisstraf veroordeeld, werd hij van dat oogenblik de populaire man, en de boete van 10,000 fr. werd door eene *nationale* inschrijving voor hem gevonden. — Hij was opregt in zijne dwalingen, getrouw aan zijne beginselen, consekwent aan zich zelven en nam steeds de grootste onbaatzuchtigheid in acht. — Na door zijne geschriften tot het oproer van 1830 te hebben bijgedragen, hield hij zich niet meer met staatkunde bezig. — Ook aanvaardde hij geen der hooge betrekkingen, die hem werden aangeboden. Hij leefde stil en huiselijk.

Er worden reeds medailles ter eere van *Béranger* te koop aangeboden.

ENGELAND.

Een dagblad te Virginia, de *Frederickburg-News*, bevatte onlangs eenige aanmerkingen over de nadeelige gevolgen van huwelijken tusschen vermaagschapte personen en vermeldt, dat onder eenige familiën van aanzien en rijkdom, die gedurig huwelijken onder elkander aangingen, er geen gezonde man of vrouw op elke drie familieleden te vinden is. De eene lijdt aan oogziekten, een ander aan scrofulus, een derde is in zijn verstand gekrenkt, een vierde blind, een vijfde krombeenig, een zesde met een overdreven groot hoofd enz. Geen van allen is vrij van een of ander gebrek.

— De koningin van Engeland zal, naar verzekerd wordt, in September een bezoek afleggen bij den franschen keizer te Fontainebleau, vergezeld van lord *Palmerston*.

— Sprekende van den oorlog in Indie, zegt de *Times* o. a., dat er geen zelfmisleiding besta aangaande den strijd dien wij zullen aanvangen. De uitslag zal zonder twijfel gunstig zijn, indien wij slechts de middelen, die ons ten dienste staan, met oordeel en veerkracht aanwenden; doch het gewigt van de crisis kan bezwaarlijk overdreven worden. *Alleen dat gedeelte van Indië is Britsch Indië gebleven, waar vrees voor britsche troepen heerscht of waar deze de rust bewaren, en geen enkele vierkante mijl meer*. Laat ons ten minste van dat beginsel uitgaan, als de zekerste weg tot welslagen. Sedert lang fluisterden zij, die ondervinding hadden van Indische zaken, dat Indie vroeg of laat tegen ons beheer zou opstaan en misschien voor immer verloren gaan. Het eerste gedeelte der voorzegging is vervuld of in gang van vervulling. Het hangt van ons zelven af, om het laatste en meest schrikbarende kwaad af te wenden."

TURKIJE.

Te Constantinopel is de moordenaar van den neef van Prins *Danielo* gevat. Hij is een Montenegrijsch priester, door de belofte van eene aanzienlijke belooning tot dien moord aangezet.

BELGIE.

De *Bode van Nieuwpoort* deelt uit Ostende mede: Voorleden zondag, kermis zijnde en de processie moetende uitgaan, hebben de visschers geweigerd het standbeeld van *St. Petrus* te dragen, en de loodsen dat van *St. Paulus*. De eersten zeiden, dat de vischvangst dit jaar veel te slecht ging, en de tweeden, dat hunne loodsboot vergaan was. De deken is dus genoodzaakt geweest, betaalde personen te belasten met het dragen van *St. Petrus* en *Paulus*, hoewel deze dragers noch tot de visschers noch tot het loodswezen behoorden.

CHINA.

De *Times* deelt berigten mede, waaruit blijkt, dat er Chinesche correspondentiën zijn gevonden in eene jonk, waarin wordt te kennen gegeven, dat de Chinezen het plan hadden *Victoria* in brand te steken; dat plan is echter verijdeld. Overigens roemen de Chinezen op de dapperheid hunner braven, die op alle punten afzonderlijke barbaren weten te overvallen en voor hunne hoofden zich de uitgeloofde prijzen te bezorgen. Een der hoofden schrijft echter, dat, als men die prijzen niet goed betaalt, de braven geene hoofden meer zullen brengen; trouwens de vreemde duivels zijn geheel ontmoedigd, zoo schrijven de Chinezen herhaaldelijk. Er is overigens een comitée voor de vijandelijkheden, dat de aanvallen regelt en de prijzen uitbetaalt. Daar men geene Europeanen vermist, meent men, dat de Chinezen hoofden van gestorvenen weten te bekomen, en daarvoor prijzen krijgen.

ASSEN, 21 Julij.

TELEGRAFISCHE BERIGTEN.

's Hage, 21 Julij. Gisteren is bij de Tweede Kamer de wet op het onderwijs in zijn geheel aangenomen met 47 tegen 13 stemmen. De heer *Groen* heeft daarop dadelijk het lidmaatschap der Kamer nedergelegd.

Amsterdam. Maandag, 20 Julij Op de beurs van heden was de slotkoers der **effecten** als volgt:

Nederl. $2\frac{1}{2}$ pCt. $63\frac{1}{16}$ percent. Dito 4 pCt. $96\frac{3}{16}$ percent. — *Rusland* bij Hope en Comp. 1798 en 1816 5 pCt. 105 percent. — *Oostenrijk* Nieuwe Metallieken 5 pCt. $87\frac{3}{8}$ percent.

Granen en Zaden.

Koolzaad lager; op het najaar f 501. — Raapolie flaauwer; op 6 weken f $52\frac{1}{4}$. — Graanmarkt stil, onveranderd.

Van wege Curatoren van 't Gymnasium zijn wij verzocht het volgende te plaatsen:

Den 16 en 17 dezer had hier 't openbaar examen plaats aan 't Gymnasium. Het leverde blijken van het degelijk onderwijs, dat op die inrigting bij voortduring wordt gegeven. Het toenemend getal leerlingen bewijst trouwens, dat dit onderwijs wordt op prijs gesteld. Vijftig jongelieden namen er deel aan. Twee verdienstelijke jongelingen: *J. van Loenen* van Beilen en *I. Sluis* van Assen, hielden eene oratie; de eerste in 't latijn, over *Solon*, de tweede in Nederlandsch, over *Athene onder Pericles*. Zij werden met genoegen gehoord. De prijzen werden behaald: in de Eerste Afdeeling, Ve klasse, door *J. v. Loenen*, oude en nieuwe talen; IVe klasse, oude talen, *IJ. Fockema* van Dockum, nieuwe talen, *J. Karsten* van Assen; — IIIe klasse, oude talen, *Joh. v. Loenen* van Beilen, nieuwe talen, *J. Brongers* van Groningen; — IIe klasse, 1e orde, oude talen, *J. E. Tatum Zubli* van Assen, terwijl in deze orde, niet als naar gewoonte, voor de nieuwe talen een examen heeft plaats gehad; 2e orde, oude en nieuwe talen, *A. de Vries* van Breede; — Ie klasse, oude talen, *W. Louwes* van Leek, nieuwe talen, *L. van der Wijk*. — In de Tweede Afdeeling, IIIe klasse, *G. Bonthuis* van Nietap; — IIe klasse, *H. Karsten* van Assen; Ie klasse, *J. L. Homan* van Assen. — Een praemium diligentiae voor de Eerste Afd. werd uitgereikt aan *W. Eskes* van Kollum, in de IIe klasse; en voor de Tweede Afd. aan *M. de Vroome* van Smilde

Daarop werden *J. v. Loenen* en *I. Sluis* met het testimonium naar de Academie bevorderd.

Gepromoveerd werden verder: In de Eerste Afdeeling: van de IVe tot de Ve klasse: *IJ. Fockema*, *J. Karsten*, *M. G. L. Jorissen* van Haren, *G. Buisman*, van Boornbergen, *H. J. Dons* van Pieterburen. — Van de IIIe tot de IVe klasse: *Joh. v. Loenen*, *H. U. Meijboom* van Amsterdam, *S. Gratama* van Assen, *F. Obbes* van Assen, *J. Brongers*. — Van de IIe tot de IIIe klasse: *J. E. Zubli*, *J. J. Swiers* van Havelte, *A. de Vries*, *W. Eskes*, *M. Oldenhuis Gratama* van Assen, *L. Fleddérus* van Smilde. — Van de Ie tot de IIe klasse: *W. Louwes*, *L. van der Wijk*, *A. Fockema* van Dockum, *J. J. Bokma* van Akkrum, *H. L. van der Wijck* van Assen. — In de Ie klasse overgeschreven: *J. de Vos van Steenwijk* van Assen, *J. L. Homan*, *S. Willinge Gratama* van Assen. — In de Tweede Afdeeling; van de IIe tot de IIIe klasse: *N. Barends* van Assen; van de Ie tot de IIe klasse: *M. de Vroome*, *F. A. Callenfels*, *A. Engers* en *H. M. Tatum Zubli*, de drie laatsten van Assen. De overige leerlingen dezer klasse zullen eene 1e orde uitmaken.

Het boven opgegeven getal leerlingen verdeelt zich over de beide afdeelingen als volgt: 23 daarvan zijn in de eerste en 27 in de tweede Afdeeling.

De volgende cursus begint den 1sten September.

— Met genoegen vernemen wij, dat het korps hoornblazers van het 7de Regement Infanterie Donderdag aanstaande van Groningen hier zal komen, om den daarop volgenden Woensdag morgen weder te vertrekken. De herinnering aan de aangename uren, welke dit korps in het vorige jaar aan Assens ingezetenen heeft bezorgd, zal voorzeker deszelfs komst met verlangen doen te gemoet zien.

Het programma van de uren en plaatsen, waar muziek zal worden gemaakt, is als volgt:

Donderdag avond van $7\frac{1}{2}$ tot 9 ure op den Brink. — Vrijdag avond om 6 ure in de tent. — Zaturdag avond van 7 tot 10 ure voor de Burger-societeit. — Zondag morgen van $12\frac{1}{2}$ tot 2 ure in de Drosten laan. — Maandag avond om 7 ure concert bij *Schut*. — Dingsdag avond om 6 ure in de tent.

— Men deelt ons mede uit Harlingen, dat, bij een onlangs daar gewoed hebbend onweder, van vier kippen die naast elkander stonden, een door den bliksem is gedood, terwijl de andere geen letsel bekwamen,

— Gisteren wilden drie jongens te Smilde de vaart in eene schouw oversteken, deze zonk echter midden in de vaart; de jongens werden gered, doch met een heeft dit zeer veel moeite gekost.

— Voor eenigen tijd meldden wij, dat iemand, die vroeger te Zuidlaren woonde en voor ongeveer negen jaren naar Amerika is vertrokken, met achterlating zijner vrouw, die niet besluiten kon haren man naar het verre westen te volgen en hare toen nog levende ouders te verlaten, onlangs te Zuidlaren is terug gekomen en nu zijne vrouw bereid vond hem te volgen, daar hare ouders inmiddels waren overleden. Dezer dagen nu heeft het echtpaar gezamenlijk de reis naar Amerika ondernomen. — Met hetzelve heeft ook uit Assen eene burgerdochter, met toestemming harer onders, de reis naar N.-Amerika aanvaard. In Amsterdam evenwel is zij van haar gezelschap afgegaan, en schijnt het nog onzeker, of zij wel de reis zal voortzetten. Haar vader heeft zich, op het ontvangen van het berigt daarvan, mede naar Amsterdam begeven.

* **Ambt Hardenbergh, 18 Julij.** De Ommer bissing van j.l. Woensdag had voor de vrouw van zekeren landbouwer uit de buurtschap Diffel, Ambt Hardenbergh, met name *Aaltje Kolkman*, een noodlottig gevolg kunnen hebben; een bissinggast haar, bij het huiswaarts keeren, met zijn wagen van achteren oprijdende, kon zijn paard, dat in een snellen draf was, niet vroegtijdig genoeg doen ophouden, ten gevolge waarvan gemelde vrouw op den grindweg in de buurtschap Arrien, bij Ommen, door het dier werd omver geworpen, en daardoor eerst onder hetzelve en vervolgens tusschen de vier wielen van den wagen geraakte. Tot groote verwondering echter van eenige aanschouwers bekwam zij slechts een weinig beduidend letsel door een der hoeven van het paard, terwijl zij van de wielen onaangeroerd bleef

* **Meppel, 20 Julij.** Heden voormiddag zijn de werkzaamheden aan den straatweg van hier langs de Wijk en Zuidwolde naar Hoogeveen, met een zijtak van Zuidwolde naar de Dedemsvaart, begonnen. De heer Burgemeester van Hoogeveen, daartoe door commissarissen van dezen weg uitgenoodigd, betoogde in eene krachtige aanspraak het belang van den weg voor de betrokkene gemeenten, en schetste: 1o. dat uit een klein beginsel van klei en zand iets grootsch kon worden daargesteld; 2o. brag hij hulde aan den president der commissie, den heer *J. L. Nijsingh*, Burgemeester der gem. de Wijk en Zuidwolde, voor zijne bemoeijingen in dezen gedurende 5 à 6 jaren; 3o. wees hij er op, dat deze weg het begin uitmaakte van een grooter straatwegnet door het Z.-O. en Oostelijk gedeelte van Drenthe; 4o. rigtte hij het woord tot het dagel. bestuur van Meppel, om dit te verzoeken, dat hetzelve de noodige surveillance mogt doen houden op den weg in de gemeente Meppel, tijdens het leggen van den weg, hetwelk daartoe zijne volle bereidvaardigheid toonde, waarna hij den eersten steen ter hand nam, en den president der commissie voornoemd verzocht, dezen te leggen, en alzoo het begin te maken met een werk, hetwelk na een moeijelijken strijd, eindelijk zou tot stand gebragt worden. Hieraan werd dadelijk voldaan met de ontboezeming, dat het hem aangenaam was den eersten steen te mogen leggen van eenen weg, welks behoefte zoo lang was gevoeld. De tweede steen werd daarop gelegd door den spreker; de derde door den heer *J. J. Snoeken*, lid en secretaris der commissie, en de vierde door den heer *Deel*, burgemeester der gemeente Avereest. Daarna smeekte den heer *Zeper* des Hemels zegen voor dezen weg af en bragt hulde aan

---

dagen in eene der voorsteden van Tunis, toen, op korten afstand van eene der stadspoorten, zijn paard struikelde. Een jeugdige muzelman, die vreesde door een der wielen van de kar te worden bezeerd, begon den ongelukkigen israeliet met alle mogelijke schimpwoorden te bejegenen, en de voerman, misschien gramstorig geworden door de hem in ruime mate toegeduwde smaadredenen, of wat opgewonden door sterken drank, beantwoordde met eenige woorden de hem toegevoegde beleedigingen. De muzelman, aangevuurd door de dweepzucht die in de zeden van dit volk ligt, riep luide uit, dat de israeliet eene godslastering begaan had door een vloek over de wet van Mahomed uit te spreken. Pas was dit woord door de omstanders vernomen, of het vond een weêrklank, die zich met de snelheid eener electrieke vonk verspreidde. Tachtig getuigen waren onmiddellijk bereid om te verklaren, dat zij den vloek met hunne eigene ooren hadden gehoord, en daar zich een of twee openbare ambtenaren onder hen bevonden, werd op staanden voet eene akte van beschuldiging opgemaakt, waarin natuurlijk de verklaring der getuigen in zeer krachtige bewoordingen werd opgenomen, terwijl het aantal dier getuigen met elk oogenblik vermeerderde. Inmiddels moest de arme voerman, omringd door de woedende volksmassa, allerlei snoode mishandelingen verduren, en slechts met groote moeite werd hij voor den vrederegter gesleept, die hem in de gevangenis liet brengen, na kennis genomen te hebben van al de feiten, die men hem ten laste legde. Den volgenden morgen haastte die regter zich zijn rapport aan den Bey in te zenden, die zich onbevoegd verklaarde in zulk eene zaak uitspraak te doen, en haar wees naar de Charra, eene regtbank zamengesteld uit al de hoofden der mahomedaansche kerk.

De uitslag van het regtsgeding kon niet twijfelachtig wezen, want het was natuurlijk de roeping van al de tunesische cadis en muftis, om ligchamelijke straf op te leggen aan een ongelukkige, die ja onder eene valsche beschuldiging kon gebukt gaan, maar in ieder geval het groote ongelijk had tot eene niet-muzelmansche gemeente te behooren. Inderdaad na een eerst verhoor werd de arme israeliet met ketenen beladen, in weêrwil van zijne aanhoudende ontkenning, en niettegenstaande hij betuigde dat hij zich volstrekt niet herinneren kon de woorden te hebben gesproken, die men hem ten laste legde, en die hem misschien in een oogenblik van dronkenschap hebben kunnen ontsnappen. Toen waren de ketenen, die men hem aan handen en voeten had geklonken, niet meer genoeg, er werden nog zware ketens om den hals bijgevoegd, en men bond het ligchaam van den ongelukkige zeer stijf en liet hem gedurende drie dagen in dezen toestand, waardoor de minste beweging hem eene helsche pijn veroorzaakte. Eindelijk werd den 26 Junij 's morgens door de geestelijke regtbank van de Charra, op nieuw vergaderd, met algemeene stemmen een vonnis uitgesproken, waarbij de beschuldigde ter dood werd veroordeld.

Deze vreeselijke tijding was naauw bekend, of zij verwekte een algemeenen kreet van afkeuring onder de gansche europesche bevolking. De vrouw en kinderen van den ongelukkigen israeliet liepen in wanhoop, en met hangende haren en met bebloed aangezigt, door de straten van de wijk der Franken en kwamen met hartverscheurende kreten de vermogende tusschenkomst van den konsul-generaal van Frankrijk afsmeeken. Een der beambten bij de legatie, de heer **Rousseau**, eerste tolk, snelde naar de

de medewerkers, vooral ook aan het gewestelijk- en algemeen Bestuur, voor de ruime ondersteuning, en eindigde met den wensch, dat Neerlands Koning mogt blijven voortgaan met nijverheid en industrie te bevorderen. Hij besloot met den uitroep: „*Leve de Koning!*" welke dadelijk door de talrijk bijeengekomene schare werd herhaald.

Oldeberkoop, 16 Julij. In de vorige week is alhier de algemeene halfjaarlijksche vergadering gehouden van deelhebbers in de Maatschappij tot Onderlinge Verzekering tegen Veesterfte, voor de gemeenten Schoterland, Haskerland, Ængwirden, Opsterland, Smallingerland en Oost- en West- Stellingwerf, onder directie van den heer *v. d. Meulen.*

Even als vroeger mogt men zich ook thans weder in den bloei der Maatschappij verheugen, daar het verzekerde kapitaal vooral in den loop van dit jaar aanmerkelijk is toegenomen. Bij het doen der rekening en verantwoording bleek dat de Administratie met zuinigheid en accuratesse was gehouden en de schade over het eerste halfjaar, voor iedere ƒ 100 ingeschreven waarde slechts ƒ 1,05 bedroeg.

Bij de gunstige resultaten die deze Maatschappij, welke voor alle sterfgevallen (behalve brand en overstrooming) verzekert, tot nog toe heeft opgeleverd, mag men dus met regt verwachten dat velen wier bezittingen dikwijls voor een groot gedeelte in vee bestaan, zich als deelhebbers zullen laten inschrijven. *Heerenv. Ct.*

* **Gramsbergen, 17 Julij.** In den nacht van 13 op 14 dezer is inbraak geschied ten huize van W. *Kleinjans* te den Velde. Door het verbreken van een venster zijn de dieven door het raam in eene kamer gekomen, waar zij reeds eene aldaar staand bureau hadden geopend. De bewoners, die juist dien dag naar Ommerbissing wilden, stonden zeer vroeg op, en hebben daardoor waarschijnlijk de dieven verjaagd. Alleen een paar schoenen met zilveren gespjes en een aantal vrouwenmutsen zijn ontvreemd. Eenige gouden voorwerpen, die in de mutsendoos lagen, hebben de dieven achtergelaten, een bewijs, dat zij overhaast gevlugt zijn.

* **Sexbierum, 16 Julij.** Naar men verneemt, heeft gisteren avond te Minnertsga een vrij zwaar onweder gewoed. Vooral één bijzonder zware bliksemslag, gelijktijdig vergezeld van een geweldigen donderknal, viel zoo zeer in den omtrek van den kerktoren, dat vele personen dien toren als getroffen beschouwden, dat echter aldra bleek niet het geval te zijn. De toren werd even weinig als eenig ander gebouw beschadigd, waardoor verondersteld wordt, dat de slag door den afleider op den toren is afgeleid. — Op het kerkhof vond men daarna een aantal musschen en spreeuwen geheel bedwelmd. — Aanstonds daarna viel aldaar een geweldige hagelbui, waarin bij zonder groote hagelsteenen zijn opgemerkt. Vele glasruiten en enkele dakpannen werden hierdoor verbrijzeld, maar het meest is te betreuren de zeer beduidende schade aan de te veld staande vruchten toegebragt, vooral aan het rijpe koolzaad, dat op sommige landen nagenoeg geheel verloren wordt beschouwd.

* **Coevorden, 18 Julij.** Gisteren nademiddag heeft er, bij *G. Oost* te Steenwijksmoer (onder deze gemeente) een brutale diefstal plaats gehad. De dief, zich een oogenblik, dat alle bewoners op het land nabij het huis werkzaam waren, ten nutte makende, is op de eene of andere wijze in huis geraakt, heeft eene in de keuken staande kast opengebroken en daaruit een zilveren horologie, een boek met zilveren sloten, een paar mantelhaken en eenig zilvergeld ontvreemd. Niettegenstaande de ijverige pogingen der policie-agenten alhier, heeft men tot nog toe geen spoor van den dief of van 't gestolene kunnen ontdekken.

* **Bovensmilde, 20 Julij.** Wij kunnen van hier berigten, dat de zaken betrekkelijk den hulpprediker in orde zijn: Z.W.E.w. is nu ook kerkelijk beroepen en wij verwachten, dat hij binnen kort zijn dienstwerk zal aanvaarden.

RAADSVERGADERINGEN.

Coevorden, 17 Julij. In de heden gehoudene Raadsvergadering waren afwezig de leden *R. van Holthoon* en *T. Stokman.* 1o. Is ingekomen eene resolutie van Ged. Staten, in overweging gevende, om de bezoldiging der onderwijzers over 1857 even als 't voorgaande jaar vast te stellen, en is dienovereenkomstig besloten. — 2o. Is besloten tot uitbetaling der achterstallige kosten voor verpleging van bedelaars à ƒ 103.71, in twee termijnen, en wel in 1857 en 1858. — 3o. Naar aanleiding van een brief van de schoolcommissie alhier is, op voorstel des Voorzitters, besloten, de som van ƒ 25-„ toe te staan tot onderhoud en uitbreiding der door den onderwijzer *R. R. Rijkens* alhier opgerigte leesbibliotheek voor kinderen. — 4o. Is uitgesteld de benoeming van een commissaris voor het veer tusschen Coevorden en Zwolle, tot dat de bij de Kamer van Koophandel te Zwolle ontworpen wordende instructiën zullen zijn vastgesteld. — 5o. Voor informatie is aangenomen het proces-verbaal van de opneming der gemeentekas, 2e kwartaal 1857; bedragende de ontvangst ƒ 26991.41, de uitgaaf ƒ 26270.96, batig saldo ƒ 720.45. — 6o. Zijn benoemd tot leden van 't bureau van stemopneming bij de aanstaande verkiezing van drie leden voor den Gemeenteraad, de leden *J. H. A. Kramer* en *A. Boll Az.*

ADVERTENTIEN.

Getrouwd:

Mr. J. H. NAUTA,
advocaat te Veendam.
en
W. C. DE BLÉCOURT,
te Wildervank.

Wildervank den 16 Julij 1857.

Bevallen van eene DOCHTER E. G. DE JONGH, geliefde echtgenoot van

A. K. BROUWER HUISINGA.

Langezwaag, 18 Julij 1857.

Te Amsterdam is op den 16e Julij 1857 in den ouderdom van 28 jaren overleden, Mejufvrouw CATHARINA FREDERIKA BODEMAN.

F. M. H. Cohen,

tandmeester aan het Instituut voor doofstommen te Groningen, vervaardiger van **kunsttanden en gebitten** en van alle tot dusverre uitgevondene ***mondhulpmiddelen*** naar de beste fransche uitvinding, welke in vele opzigten met de natuurlijke wedijveren, is alhier gelogeerd bij den heer KUIPERS, op Vrijdag den 24sten dezer; moge hij in dezen verhinderd worden, zoo zal hij maandag den 27sten alhier zijn.

Bij J. VENNINK te Assen,

NIEUWE HARING, geconserveerde **Zeekreeften, Sardientjes à l'huile,** Bergsche **Ansjovisch, Zoutevisch, Stokvisch, Lengvisch**, Spaansche **Fruit**. Engelsch **Zuur**, vele soorten van **KAAS** en hetgeen meer tot dit vak behoort.

Attentie!

De ondergeteekende heeft de eer het publiek te berigten, dat hij zich als **GOUD- en ZILVERWERKER** heeft geplaatst te Borger; zich minzaam in ieders gunst aanbevelende, belooft hij eene nette en civiele bediening.

P. Dr. IJPELAAR.

GEVRAAGD:

EEN à TWEE SCHILDERSKNECHTEN

Men adressere zich bij franco brieven of in persoon bij S. BENNEKERS, Schilder te Hoogeveen.

L. Kamphof,

Mr. Smid te Dwingelo, vraagt een bekwamen **KNECHT** om dadelijk in dienst te treden. Brieven franco.

EEN of TWEE

WAGENMAKERSKNECHTEN,

hun werk geheel of ten deele verstaande, kunnen van stonden aan **VAST WERK** bekomen bij R. TIMMERMANS te Oosterwolde. — Brieven franco.

De Notaris H. PENNINK te Hattum, is voornemens om namens deszelfs principaal, op DONDERDAG den 23 Julij 1857, des namiddags ten zes uren, ten huize van K. B. BLOM, kastelein te Hattem, publiek te doen inzetten en 14 dagen daarna ter zelfder ure en plaatse finaal te verkoopen:

***Een kapitaal en goed ingerigt* FABRIJKGEBOUW** met annexe **OPZIGTERSWONING, BERGPLAATSEN enz.** en **TUIN;** alles bij en aan elkander staande en gelegen buiten de Hoenwaardsche poort onder Hattem, aan den grindweg op Apeldoorn en in de nabijheid van het kanaal en den IJssel, te zamen groot 22 roeden 18 ellen.

Alsmede circa ***100 CALICOT-WEEFGETOUWEN*** en andere ***fabrijksgereedschappen*** enz., in voormeld Fabrijk-gebouw aanwezig.

Men informeere zich met franco brieven bij den eigenaar den Heer J. H. ANKERSMIT Wz. te Deventer.

Dagelijks te bezien, op aanvrage bij den opzigter G. J. BEERTHUIS te Hattem.

Verkooping

van ongeveer 5 Bunder ***op stam staande ROGGE***, bij PERCEELEN, aan Gratama's wijk, op 't Veeninger land onder Assen, op DONDERDAG den 23 Julij, 's avonds 6 uur.

A. W. VAN HOLTHE TOT ECHTEN,
Notaris.

FIJNE GENUA OF TAFEL-OLIE.

HERMAN VAN DEVENTER te Zwolle, Hoofd-Dépôthouder voor het Koningrijk der Nederlanden, adverteert door dezen, dat de **GENUA OLIE** van de HH. SERIJ PELZ en COMP. te Genua te bekomen is aan het Hoofd-Dépôt à **70** Ct. en in de onderstaande Dépôts á **75** Ct. per Flesch.

Amsterdam, G. M. DIEPERINK, Martelaarsgr	Hoorn, JAN KORVEN Az. en Zoon.
Almelo, R. STEENBERG.	Harlingen, F. G. RIKKERS.
Assen, G. G. LAMBERS.	Kampen, D. J. en A. Jz. STIBBE.
Arnhem, G. I. DE ROOS Jr	Loppersum, L. NIEVEEN.
St. Anna Parochie, J. K. TERWERDA.	Meppel, J. DE VRIES Mz.
Breda, A. VAN DIJK.	Nieuwolde, R. P. VAN CALCAR.
Bergen op Zoom, C. P. ROGIER Cz.	Rotterdam, H. T. SEPMEIJER.
Delft, B. FRANKAMP.	„ A. KUILENBURG.
Delfzijl, H. ROELFSEMA.	Sneek, L. MEIJER.
Franeker, Wed. A. DE HAAS	Sappemeer, L. K. DIJHUIS.
Finsterwolde, A. MARTENS.	Utrecht, J. M. PORTON.
Haarlem, CORNELIS SIPKES.	Vollenhoven, L. SOETERS.
's Hage, Geb. LAMPE.	Wildervank, E. D HULSINK.
Hoogeveen, P VAN VELZEL	Zutphen, G. H. DIJKERMAN.
Hasselt, C. VAN DINGSTEE	Zwartsluis, L. D. J. THORBECKE.

Aanvrage om Dépôts *franco* aan het Hoofd-Dépôt.

BURGERLIJKE STAND.

Hoogeveen, 12—18 Julij. Ondertr.: geene. — Geh.: W. G. van der Wolde met F. Troost. — Bev. M. Bijker geb. de Vries, van d.; G. Masselink geb. Wijkman, van d.; S. G. Jacobsen geb. Rondeboom, van z.; J. Schonewille geb. Kleine, van d.; M. Kip geb. ten Kate, van z.; F. Toren, van z. — Overl. E. Baarslag, 63 j. ml.; L. Boersma, 8 m. ml.; S. van der Wijk, 11 w. vl.; H. A. ten Kleij, echtgenoot van G. Troost, 61 j.; J. H. Metselaar, echtgenoot van C. Vos, 45 j.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, 17 Julij. TARWE iets vaster; 127 ℔ nieuwe bonte Poolsche f 385 bij partij; 128 ℔ jarige dito f 385 bij partij; 121 ℔ Friesche f 290. — BOEKWEIT slap; 118, 119 ℔ Holstein f 257, 260. — Overige GRANEN zonder handel. — KOOLZAAD onveranderd; Polder f $17\frac{1}{4}$; op 9 v. Olie in het Najaar en April £ 85. — LIJNZAAD in een doen; in veiling: 106, 108 ℔ Koningsb. f $12\frac{1}{8}$, $12\frac{1}{4}$. — RAAPOLIE nagenoeg onveranderd; op 6w. f $52\frac{1}{4}$; Vliegend f 51; lo. Sept. f $49\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$; Oct. f $49\frac{1}{4}$, 49; Nov. f $49\frac{1}{8}$, 49; Dec. f 49, $48\frac{3}{4}$. — LIJNOLIE dadelijk in een doen, op levering vast; op 6w. f $46\frac{3}{4}$; Vliegend f $45\frac{1}{2}$; Najaar f 45. — HENNEPOLIE op 6w. f $51\frac{1}{2}$; Vliegend f 50. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks f 95 a 100. — LIJNKOEKEN per 104 stuks f 11 a f 15.

SCHIEDAM, 17 Julij. MOUTWIJN tot f $21\frac{1}{2}$ per vat contant met weinig order. — JENEVER 100 pct. Amst. proef f $25\frac{1}{2}$ a 26 per vat contant.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 1857.

	pct.	17 Julij.	18 Julij.
Nederl. W. S.	$2\frac{1}{2}$	$63\frac{1}{2}$	$63\frac{1}{2}$
„ „	3	$76\frac{5}{8}$	$76\frac{3}{4}$
„ „	4	$96\frac{5}{16}$	$96\frac{1}{8}$
Amort. Synd.	$3\frac{1}{2}$		$91\frac{1}{4}$
Handelm.	$4\frac{1}{2}$	157	159
O. I. Leening	4		
Aand. H. Spw.			
Aand. R. Spw.	$4\frac{1}{2}$		
Ned. B.			
Maats. Weld.			
Rusland,			
Obl. Hope	5	$105\frac{1}{8}$	$105\frac{1}{4}$
Dito 1831/33	5	95	
Cert. 1840	4	$88\frac{1}{8}$	
» Stieglitz	4	$87\frac{3}{4}$	$87\frac{3}{4}$
Cert. v. Ass.	6	$67\frac{5}{16}$	$67\frac{1}{4}$
Polen,			
Aand fl 500		ƒ $154\frac{1}{2}$	
Obl.	4	80	80

	pct.	17 Julij.	18 Julij.
Spanje, Obl.	$1\frac{1}{2}$	$25\frac{1}{16}$	$25\frac{3}{8}$
Obligatien	3		$43\frac{1}{8}$
Binnenl.	3	$37\frac{7}{8}$	$37\frac{3}{4}$
Amortisable			$5\frac{9}{16}$
Bewijz. Coup.		$5\frac{5}{8}$	$5\frac{11}{16}$
Oostenrijk,			
Oblig. Goll	5	$78\frac{1}{4}$	
» »	4		$62\frac{7}{8}$
» Metal.	5	$76\frac{5}{8}$	$76\frac{7}{8}$
» » N.	5		
» Nation.	5	$78\frac{3}{16}$	$78\frac{5}{16}$
» »	$2\frac{1}{2}$	$39\frac{11}{16}$	$39\frac{11}{16}$
Belgie, Cert.	$2\frac{1}{2}$		
Rothschild	$2\frac{1}{2}$		
Portug., Obl.	3	$45\frac{7}{8}$	46
Brazilien	5		
Weener aandeelen	4	318	320

18 Julij. De Nationale fondsen waren algemeen iets trager. Aandeelen Handel-Maatschappij zijn op nieuw aanzienlijk gerezen.

Van buitenlandsche fondsen waren Oostenrijksche, Russische, Portugeesche en Grenadasche williger, de Spaansche daarentegen meer aangeboden.

regtbank, wier zitting nog niet opgeheven was, om eenige verzachting van het bloeddorstig vonnis te verkrijgen, maar helaas! zijne poging bleef vruchteloos; men weigerde hem te hooren. Eenige fransche kooplieden meldden zich aan bij den consul-generaal, om hem aan te moedigen nieuwe en meer krachtige stappen bij het hoogste plaatselijke gezag te doen, om tot het gewenschte doel te geraken.

De geachte consul-generaal begaf zich dadelijk naar Marsa bij den Bey, om genade of althans eene verzachting van straf voor den veroordeelde te vragen; in één woord deze moedige magisstraat deed al wat menschelijk mogelijk was om een geregtelijken moord, eene misdaad van menschheid-schennis te voorkomen. Alle door hem met zijne onbetwistbare bekwaamheid aangewende middelen bleven zonder gevolg; de souverein van Tunis bleef onverbiddelijk: al de welsprekendheid, al de vertoogen van den heer Roches deden niet de minste uitwerking. En pas had de vertegenwoordiger van Frankrijk den voet buiten het paleis van den Bey gezet, of er kwam bevel het slagtoffer voor te brengen. Het doodvonnis werd hem voorgelezen en de naar bloed dorstende beulen wierpen zich op hunne prooi en haastten zich ze naar de geregtsplaats te slepen.

De pen weigert al de wreede mishandelingen, al de afgrijsselijkheden te schetsen, die toen bedreven werden; ooggetuigen hebben het verschrikkelijk relaas daarvan medegedeeld, maar ons ontbreekt de kracht om dit afschuwwekkende tafereel op nieuw te schetsen, dat alles te boven gaat wat 's menschen verbeelding zich kan scheppen. Men verzekert, dat de patient zeventien sabelhouwen heeft ontvangen, opzettelijk op verschillende ligchaamsdeelen toegebragt om zijn lijden te vergrooten. Dit is genoeg om zich van dat lijden een denkbeeld te vormen, maar het is nog niet alles. Op de woeste wreedheid volgde de ontheiliging. Naauw was het hoofd van den romp gescheiden of het volk wierp zich op dat rookende en van bloed druipende hoofd: men rukte de oogen uit hunne kassen, hieuw met dolken neus en ooren af, wierp de stukken nog lillend vleesch voor de honden, en na dus afgrijselijk het lijk te hebben verminkt, plaatsten de barbaren het weder op de plek waar het vonnis was voltrokken, om zich te vermaken met het werpen van steenen tegen dat ontzielde ligchaam.

Eerst eenige uren na de strafvoltrekking konden de geloofsgenooten van den martelaar vergunning erlangen het lijk naar Tunis te brengen en te begraven; maar aan de poorten der stad, in de voorsteden, op de begraafplaats, drong zich eene digte onafzienbare menschenmassa zamen, om met een koortsachtig ongeduld het stoffelijk overschot van den ter dood gebragte af te wachten, misschien met het voornemen om het door de stad te sleuren. Wij overdrijven niets; wij schetsen geene wreedheid alleen uit zucht om het te doen, maar het is verschrikkelijk te moeten verklaren, dat zulk eene ontheiliging te Tunis is gezien. Gelukkig heeft men nog door list die laatste menschonteerende misdaad kunnen voorkomen.

Wij kunnen dezen brief niet eindigen, zonder nog hulde aan de waarheid te doen, door te verklaren dat de consuls der te Tunis vertegenwoordigde mogendheden hunne pogingen met die van den heer Roches hebben vereenigd, om eene genade te verwerven, die, helaas! geweigerd werd. (*Een brief uit Tunis.*)

GEDRUKT BIJ GRATAMA TE ASSEN.